

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 353/2017-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. júla 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 19 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Sžk 12/2016 z 11. apríla 2017 a postupom a rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1 S 23/2016 zo 7. septembra 2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. júla 2017 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 19

ods. 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 1 Sžk 12/2016 z 11. apríla 2017 (ďalej len „rozhodnutie najvyššieho súdu“) a postupom a rozhodnutím Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 1 S 23/2016 zo 7. septembra 2016 (ďalej len „rozhodnutie krajského súdu“).

2. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa na Matričnom úrade v Poprade (ďalej len „matričný úrad“) domáhal vykonania opravy vo výpise z knihy narodení vo vzťahu k údajom o jeho priezvisku v súvislosti s údajmi o otcovstve. Pretože matričný úrad žiadosti sťažovateľa nevyhovel, domáhal sa správnou žalobou podanou krajskému súdu ochrany pred nezákonným zásahom orgánu verejnej moci. Krajský súd napadnutým rozhodnutím nevyhovel žalobe sťažovateľa a najvyšší súd svojím napadnutým rozhodnutím postup a rozhodnutie krajského súdu odobril.

3. Sťažovateľ napadnuté rozhodnutia krajského súdu a najvyššieho súdu k sťažnosti nepripojil.

4. Sťažovateľ sa vo svojej sťažnostnej argumentácii sústredil na odôvodnenie nezákonnosti zápisu údajov v matrike, a tým nesprávneho postupu príslušného matričného úradu. Preto podľa sťažovateľa ak krajský súd a najvyšší súd nevyhoveli jeho žalobe, ktorou sa bránil proti nezákonnosti postupu a rozhodnutia matričného úradu, porušili tým jeho základné a iné práva.

5. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd svojím nálezom vyslovil porušenie ním označených základných a iných práv (čl. 19 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 6 ods. 1 a čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru) postupom a rozhodnutím najvyššieho súdu, alternatívne postupom a rozhodnutím krajského súdu, zrušil rozhodnutie najvyššieho súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie, alternatívne zrušil rozhodnutie krajského súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie a priznal sťažovateľovi finančné zadost'učinenie v sume 5 000 €.

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania musí sťažovateľ pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie

pred ústavným súdom. Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

9. Ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde).

10. Ústavný súd konštatuje, že v sťažovateľom podanej sťažnosti absentuje niekoľko podstatných náležitostí, a to nepripojenie sťažovateľom napadnutých rozhodnutí krajského súdu a najvyššieho súdu a nepredloženie splnomocnenia na zastupovanie advokátom, teda nesplnenie podmienky povinného právneho zastúpenia.

11. V súvislosti s uvedenými nedostatkami ústavný súd pripomína, že tieto nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, II. ÚS 309/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010).

12. Ústavný súd zároveň zdôrazňuje, že sťažovateľ sa už v minulosti obrátil na ústavný súd niekoľkými podaniami a zo spôsobu ich vybavenia ústavným súdom (opakovaným odložením veci podľa § 23a zákona o ústavnom súde) musel byť v plnom rozsahu uzrozumený so základnými zákonnými požiadavkami na náležitosti návrhu podávaného ústavnému súdu. Preto v prípade sťažovateľa ako fyzickej osoby podávajúcej návrh bez zastúpenia nie je možné ustáliť také osobitné okolnosti, ktoré by odôvodňovali poskytovanie osobitného usmernenia a výzvy zo strany ústavného súdu vo vzťahu k odstráneniu absentujúcich zákonných náležitostí sťažovateľom podaného návrhu.

13. Ústavný súd s poukazom na uvedené konštatuje, že sťažnosť vykazuje také nedostatky náležitostí predpísaných zákonom, ktoré zakladajú dôvod na jej odmietnutie už len z tohto dôvodu.

14. Ústavný súd preto sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol a vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. júla 2017